

استراتژی نجات از امواج سهمگین به جریان می‌افتد

در انتظار دود سفید

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

سیدحسین میر افشلیمدیرعامل پتروشیمی جم

بر اساس مصوبه اسفند ۱۳۹۳ مجلس شورای اسلامی، اختیار قیمت‌گذاری سه گاز متان، پروپان و بوتان برعهده دولت گذاشته شده است. استراتژی قیمت‌گذاری هر یک از گازهای یادشده اگر با درنظرگرفتن شرایط زیر طراحی و تدوین شود، حتما می‌تواند نگاه مثبت وزارت نفت و شخص وزیر را نسبت به این صنعت مهم کشور، تقویت کند.
گاز متان با کشتی قابل صادرات نیست مگر اینکه با استفاده از تکنولوژی LNG آن را به مایع تبدیل کنند حتی در این صورت نیز هزینه احداث کارخانه‌های LNG بسیار سنگین است و کشتی‌های حمل LNG نیز بسیار گران‌قیمت هستند. گاز طبیعی را از طریق خط لوله نیز می‌توان به کشورهای اطراف صادر کرد اما تقاضا برای خرید گاز طبیعی بیشتر در فصل سرما است و میزان گازی که در شرایط واقعی از طریق خط لوله می‌توان صادر کرد حدود ۲۰ تا ۳۰ میلیارد مترمکعب در سال پیش‌بینی می‌شود درحالی‌که میزان تولید گاز متان در ایران بیش از ۲۵۰ میلیارد مترمکعب در سال است. بعد از بخش خانگی و تجاری، نیروگاه‌ها بزرگ‌ترین مصرف‌کننده تولیدکننده بخاواند از خارج مواد اولیه مورد نیاز خود را وارد کنند بایند نیروگاه‌ها هیچ توجیه اقتصادی برای وزارت نفت ندارد. از طرف دیگر اگر قیمت گاز تحویلی به نیروگاه‌ها نیز هم‌سطح پتروشیمی‌ها شود، غالب نیروگاه‌ها ورشکست خواهند شد و آزادسازی قیمت برق نیز زمان‌بر است و نیاز به فرهنگ‌سازی دارد.

درمجموع حدود پنج درصد گاز متان کشور در صنعت پتروشیمی استفاده می‌شود که با قیمت چهار برابر گاز مصارف خانگی و تجاری و نیروگاهی تحویل واحدهای پتروشیمی می‌شود. درحالی‌که همه پتروشیمی‌ها با هم پنج درصد گاز طبیعی کشور را مصرف می‌کنند و ضمن ایجاد اشتغال مولد و درآمد مالیاتی اعتبار کشور را ارتقا داده‌اند اما مورد بیشترین هجمه از طرف برخی نمایندگان مجلس و برخی رسانه‌ها قرار گرفته‌اند که چنین هجمه به مجموعه گسترده‌ای که فقط پنج درصد گاز کشور و کمتر از ۱۵ درصد گازی که هدر می‌رود را با گران‌ترین قیمت (چهار برابر قیمت سایر مصرف‌کنندگان) خریداری می‌کند. جای تعجب و تأمل دارد. با پتک رانت‌خواری فضای مسمومی علیه این مجموعه عظیم ایجاد کرده‌اند که ریشه آن را باید در علاقه‌مندنبودن برخی جریان‌ات به توسعه کشور در دولت روحانی ارزیابی کرد.

استراتژی وزارت نفت درباره گاز متان تحویلی به پتروشیمی‌ها تا حدودی مشخص است هرچند تدوین استراتژی وزارت نفت درباره مصرف رو به تزاید گاز در بخش خانگی و تجاری و نیروگاهی ضروری به نظر می‌رسد؛ به‌ویژه جایگزینی سایر انرژی‌ها ازجمله انرژی خورشیدی به جای گاز طبیعی در برخی مناطق کشور که نیاز به بررسی و سرمایه‌گذاری دارد. از گاز طبیعی در واحدهای GTL می‌توان محصولات ارزشمند بنزین و گازوئیل تولید کرد. همچنین با استفاده از گاز متان در واحدهای GTPP و GTO می‌توان محصولات ارزشمند اتیلن و پروپیلن تولید کرد. سرمایه‌گذاری در واحدهای یادشده در کشوری چون ایران با نرخ بهره بانکی بالا و سایر موانع زمانی توجیه‌پذیر خواهد بود که قیمت گاز تحویلی به این‌واحدا حداکثر دو برابر مصارف خانگی و تجاری و نیروگاهی باشد نه چهار برابر. درباره گاز پروپان و بوتان شرایط پیچیده‌تر است چراکه فرمول قیمت‌گذاری قابل‌قبولی جهت اختصاص این دو خوراک به واحدهای پتروشیمی تدوین نشده است. منابع این مواد خام محدود و تقاضای جهانی به دلیل قابلیت صادرات از طریق کشتی و نیاز جهانی فعلا بالاست. از گاز پروپان می‌توان در واحدهای PDH محصول ارزشمند پروپیلن تولید کرد و گاز بوتان نیز خوراک کوره‌های مایع واحدهای الفینی است. (واحدهای الفینی کارخانه‌هایی هستند که مایع واحدهای پروپیلن تولید می‌شود).

حال باید به یک سؤال اساسی پاسخ داد و آن اینکه مصرف داخل منابع محدود پروپان در واحدهای پایین‌دست سیاست درستی است یا صادرات پروپان؟ متوسط قیمت جهانی پروپان در پنج سال گذشته حدود ۵۰۰ دلار بوده و متوسط قیمت محصول عمده حاصل از آن یعنی پلی‌پروپیلن تنی حدود هزارو ۲۰۰ تا هزارو ۳۰۰ دلار. حدود ۸۶ درصد پروپان در واحدهای PDH به پروپیلن تبدیل می‌شود که از آن می‌توان انواع محصولات گران‌قیمت خصوصا پلی‌پروپیلن تولید کرد. ۱۲ درصد

باقی‌مانده نیز غالبا به اتان و بوتان تبدیل می‌شودکه از اتان در واحدهای الفینی اتیلن استفاده و از بوتان نیز محصولات ارزشمند تولید می‌شود.

مزایای تبدیل گاز پروپان به محصولات ارزشمند در واحدهای پتروشیمی نسبت به صادرات ماده خام پروپان عبارت‌اند از:

۱- ایجاد ارزش افزوده بالا ناشی از تبدیل پروپان ۵۰۰ دلاری به

محصولات هزارو ۲۰۰ دلاری و مزایای آن برای اقتصاد ملی
۲- ایجاد هزاران شغل مستقیم برای جوانان جویای کار ناشی از احداث واحدهای PDH/PP

۳- ایجاد هزاران شغل در صنایع پایین‌دستی. از پلی‌پروپیلن در واحدهای پایین‌دستی محصولات بسیار متنوعی تولید می‌شود که از جمله آنها عبارت‌اند از: انواع لوله‌ها، بخش قابل توجهی از مصنوعات پلیمری درون و بیرون خودرو ازجمله سپر خودرو، باک خودرو، داخل خودرو، انواع پلاستیک، انواع اسباب‌بازی‌ها، انواع وسایل آشپزخانه، انواع گونی‌ها و کیسه‌ها و زنجیره بسیار گسترده و غیرقابل شمارش. توضیح اینکه واحدهای تولیدکننده صنایع پایین‌دست داخلی با کمبود خوراک مواجه هستند. بنابراین با ظرفیت پایین کار می‌کنند که منجر به بالا رفتن هزینه‌ها و کاهش قابل توجه اشتغال شده است محصولات پلی‌پروپیلن داخل با قیمت FOB منهای پنج درصد یعنی حدود ۵۰ تا ۶۰ دلار ارزان‌تر تحویل تولیدکنندگان داخل می‌شود. اگر واحدهای کوچک تولیدکننده بخاواند از خارج مواد اولیه مورد نیاز خود را وارد کنند بایند بیش از قیمت داخل بابت هزینه‌های حمل و ... پرداخت کنند. بنابراین تأمین نیاز صنایع پایین‌دست از داخل کاملا اقتصادی‌تر است. در این حوزه قابلیت تولید دو تا سه میلیون تن محصول و ایجاد اشتغال مستقیم برای دهه‌ها هزار نفر وجود دارد.

۴- مالیات: واحدهای تولید هر سال مبالغ کلانی تحت عنوان مالیات بر ارزش افزوده و مالیات سود به دولت پرداخت می‌کنند. کارخانه‌های پتروشیمی معمولا ۴۰ سال عمر مفید دارند و در این مدت همانند گاو شیرده درآمد پایدار مالیاتی برای دولت تولید می‌کنند؛ مثلا شرکتی که هزار میلیارد تومان سود می‌کند، سالانه ۲۵۰ میلیارد تومان مالیات نصیب دولت می‌کند.

درمجموع حدود پنج درصد گاز متان کشور در صنعت پتروشیمی استفاده می‌شود که با قیمت چهار برابر گاز مصارف خانگی و تجاری و نیروگاهی تحویل واحدهای پتروشیمی می‌شود. درحالی‌که همه پتروشیمی‌ها با هم پنج درصد گاز طبیعی کشور را مصرف می‌کنند و ضمن ایجاد اشتغال مولد و درآمد مالیاتی اعتبار کشور را ارتقا داده‌اند اما مورد بیشترین هجمه از طرف برخی نمایندگان مجلس و برخی رسانه‌ها قرار گرفته‌اند

مثلا یک کارخانه PDH/PP سالانه هزار میلیارد تومان سود می‌کند که از این مبلغ باید ۲۵۰ میلیارد تومان آن را تحت عناوین مختلف، از جمله مالیات بر درآمد، مالیات بر ارزش افزوده و... به خزانه واریز کند. چنین واحدی سالانه ۶۰۰ هزار تن پروپان از دولت خریداری می‌کند با لحاظ اینکه پروپان بدون هیچ تخفیفی و به قیمت صادرات؛ یعنی ۵۰۰ دلار تحویل خریدار شود، این واحد سالانه ۳۰۰ میلیون دلار صرف خرید پروپان می‌کند، اما همین واحد سالانه ۲۵۰ میلیارد تومان تحت عناوین ذکرشده به حساب دولت واریز می‌کند که به‌ارای هر تن حدود ۱۲۰ دلار می‌شود. بنابراین اگر دولت به این شرکت که به صورت تضمین‌شده ۴۰ سال محصولش را خریداری می‌کند، ۱۲۴ دلار، یعنی ۲۰ درصد هم تخفیف در نرخ خوراک بدهد، باز هم منجر به کاهش درآمد دولت نمی‌شود، درحالی‌که محرک جذب سرمایه‌گذاری و رونق اقتصاد و توسعه ملی است.

۵- بیمه و مالیاتی که کارکنان در واحدهای بالادستی و پایین‌دستی به دولت پرداخت می‌کنند.

۶- گردش مالی بالا در بانک‌ها ناشی از ارزش افزوده چندبرابری. افزایش اعتبار کشور در اقتصاد جهانی و دستیابی به مواهب حاصل از آن، از جمله کاهش ضریب ریسک سرمایه‌گذاری در ایران.

۸- ایجاد مصرف‌کننده پایدار در کشور و اطمینان از امکان فروش پروپان به یک مصرف‌کننده داخلی حتی در شرایط تحریم یا کاهش تقاضای جهانی و همچنین اطمینان وزارت نفت از دستیابی به درآمد حاصل از فروش محصول و کاهش ریسک عدم پرداخت وجه ازسوی برخی خریداران و دلالتان خارجی

کشورهای تولیدکننده گاز در سراسر جهان، برای واحدهای پتروشیمی

یادداشت

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

ادامه از صفحه ۱۰

ادامه از صفحه ۱۰

دلداری به ایران یابازدارندگی مقابل آمریکا؟

۴ جقدر به تداوم برجام امیدوار هستید؟ سهم رفتار سیاسی اروپا در این امیدواری چقدر است؟

علی‌الاصول تداوم این برجام باید در قیاس منافع همه طرف‌های درگیر در آن ارزیابی شود، ولی این ایالات متحده آمریکا است که سخت در تلاش است که با اعمال فشارهای بیشتر امتیازات بیشتری برای خود کسب کند و در این راه حتی عدم تداوم آن را به صورت «تهدید» واقعی یا «پلوف» زدن مطرح می‌کند. رفتار اروپا تاکنون مقداری امیدواری به تداوم برجام را تقویت کرده است ولی این نقش اروپا باید جنبه عملی به خود گیرد و از حالت دلداری به ایران به حالت بازداری برای ایالات متحده درآید. من به این آینده چندان دل‌نسته‌ام چون می‌دانم تضمین تداوم برجام کنونی سرانجام با گذشت‌های بیشتر از طرف ایران رنگ واقعیت خواهد گرفت.

۴ برای جمع‌بندی بفرمایید که نقش ایران در حفاظت از برجام چیست؟ به عبارتی تدبیر داخلی می‌تواند از پس تهدیدهای خارجی خصوصا آمریکایی برآید؟

اگر منظور این است که آیا ایران به تنهایی می‌تواند از پس تهدیدهای آمریکایی برآید، باید بگویم گمان نمی‌کنم. ایران می‌تواند و باید به تعهدهای خود ادامه دهد و باید صمیمانه و صادقانه در این راه قدم بردارد ولی در برابر تهدیدهای آمریکا محکم پایمردی کرده و زیر بار زور بیشتر نرود.

ایران در این مسیر باید تمهیداتی را به‌کار گیرد که مطلوبیتش هر روز در انتظار بین‌المللی بیشتر به چشم آید. البته این کار بسیار دشوار است زیرا ما در این برخورد با هم‌دستان خصمانه مداوم دو بار همدست آمریکا در منطقه، یعنی اسرائیل و آل‌سعود طرف هستیم.

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

زاویه

نجفی و جالش بوروکراسی در مدیریت شهری

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در ایران

یک پالایشگاه نفت در